

கார் நாற்பது

##1

பொரு-கடல்-வண்ணன் மார்பு-இல் தார் போல்
திரு-வில் விலங்கு ஊன்றி தீம்-பெயல் தாழ
வருதும் என மொழிந்தார் வாரார்-கொல் வானம்
கரு இருந்து ஆலிக்கும்-போழ்து

##2

கடுங்-கதிர் நல்கூர கார் செல்வம் எய்த
நெடுங்-காடு நேர்-சினை ஈன கொடுங்குழாய்
இன்னே-வருவர்-நமர் என்று எழில்-வானம்
மின்னும் அவர் தூது உரைத்து

##3

வரி-நிற-ப்-பாதிரி வாட வளி போழ்ந்து
அயிர்-மணல் தண்-புறவு-இன் ஆலி புரள
உரும் இடி வானம் இழிய எழும்-ஏ
நெருநல் ஒருத்தி-திறத்து

##4

ஆடு-மகளிர்-இன் மஞ்ஞை அணி கொள
காடு-உம் கடுக்கை கவின் பெற ப் பூத்தன
பாடு வண்டு ஊதும் பருவம் பணைத்தோளி
வாடும் பசலை மருந்து

##5

இகழுநர் சொல் அஞ்சி ச் சென்றார் வருதல்
பகழி-போல்-உண்கண்ணாய் பொய்-அன்மை ஈண்டை ப்
பவழம்-சிதறியவை-போல க் கோபம்
தவழும் தகைய புறவு

##6

தொடி-இட ஆற்று-தொலைந்த-தோள் நோக்கி
வடு இடை ப் போழ்ந்து அகன்ற கண்ணாய் வருந்தல்
கடிது இடி வானம் உரறும் நெடு-இடை ச்
சென்றார்-ஐ நீடன்மின் என்று

##7

நச்சியார்-க்கு ஈதல்-உம் நண்ணார் த் தெறுதல்-உம்
தற்செய்வான் சென்றார் த் தருஉம் தளரியலாய்
பொச்சாப்பு-இலாத புகழ்-வேள்வி-த்-தீ ப் போல
எ-ச-சார்-உம் மின்னும் மழை

##8

மண்-இயல்-ஞாலத்து மன்னும் புகழ் வேண்டி
பெண்-இயல்-னல்லாய் பிரிந்தார் வரல்-கூறும்
கண் இயல் அஞ்சனம்-தோய்ந்த-போல் காயா-உம்
நுண்-அரும்பு ஊழ்த்த புறவு

##9

கருவினா கண்-மலர்-போல்-பூத்தன கார்-க்கு-ஏற்று
எரி வனப்பு உற்றன தோன்றி வரி-வளை
முன்கை இறப்ப த் துறந்தார் வரல்-கூறும்
இன்சொல்-பல-வ்-உம் உரைத்து

##10

வான்-ஏறு வானத்து உரற வய-முரண்
ஆன்-ஏற்று-ஒருத்தல் அதன்-ஓடு எதிர் செறுப்ப
கான்-யாற்று-ஓலி-இன் கடு-மான் தேர் என்-தோழி
மேனி தளிர்ப்ப வரும்

##11

புனர்-தரு செல்வம் தருபாக்கு ச் சென்றார்
வணர்-ஒலி-ஐம்பாலாய் வல்-வருதல் கூறும்
அணர்த்து எழு பாம்பு-இன் தலை போல் புணர் கோடல்
பூங்-குலை ஈன்ற புறவு

##12

மை-எழில்-உண்கண் மயில்-அன்ன-சாயலாய்
ஐயம்-தீர்-காட்சி அவர் வருதல் திண்ணிது-ஆம்
நெய்-அணி-குஞ்சரம் போல இருங்-கொண்மு
வைகலும் ஏரும் வலம்

##13

ஏந்து-எழில்-அல்குலாய் ஏமார்ந்த காதலர்
கூந்தல் வனப்பு-இன் பெயல் தாழ வேந்தர்
களிறு எறி வாள்-அரவம் போல க் கண் வெளவி
ஒளிறுபு மின்னும் மழை

##14

செல்வம்-தரல்-வேண்டி ச் சென்ற நம்-காதலர்
வல்லே-வருதல் தெளிந்தாம் வயங்கிழாய்
முல்லை இலங்கு எயிறு ஈன நறுந்-தண்-கார்
மெல்ல-இனிய-நகும்

##15

திருந்திழாய் காதலர் தீர்குவர்-அல்லர்
குருந்து-இன் குவி-இணர்-உள்-உறை-ஆக த்
திருந்து இன்-இளி வண்டு பாட இரும்-தும்பி
இன்-குழல் ஊதும்-பொழுது

##16

கருங்-குயில் கையற மா-மயில் ஆல
பெருங்-கலி-வானம் உரறும் பெருந்தோள்
செயலை-இளன்-தளிர்-அன்ன நின்-மேனி ப்
பயலை பழங்கண் கொள

##17

அறை-க்-கல் இறு வரை-மேல் பாம்பு சவட்டி
பறை-க்-குரல் ஏறு-ஒடு பௌவம் பருகி
உறைத்து இருள்-கூர்ந்தன்று வானம் பிறை-த்-தகை
கொண்டன்று பேதை நுதல்

##18

கல் பயில் கானம் கடந்தார் வர ஆங்கே
நல்-இசை-ஏறு-ஒடு வானம் நடு-நிற்ப
செல்வர்-மனம் போல் கவின் ஈன்ற நல்கூர்ந்தார்-
மேனி போல் புல்-என்ற காடு

##19

நாஞ்சில்-வலவன்-நிறம்-போல ப் பூஞ்-சினை ச்
செங்-கால்-மராஅம் தகைந்தன பைங்கோல்-
தொடி பொலி முன்-கையாள் தோள் துணை-ஆ-வேண்டி
நெடு-இடை ச் சென்றது என்-நெஞ்சு

##20

வீறு சால் வேந்தன் வினை-உம் முடிந்தன
ஆறு-உம் பதம்-இனிய ஆயின ஏறு-ஒடு
அரு-மணி நாகம் அனுங்க செரு-மன்னர்
சேனை போல் செல்லும் மழை

##21

பொறி மாண் புனை திண்-தேர் போந்த-வழி-ஏ
சிறு-முல்லை-ப்-போது-எல்லாம் செவ்வி-நறு-நுதல்
செல்வ-மழை-த்-தடங்கண் சில்-மொழி பேதை-வாய்
முள்-எயிறு-ஏய்ப்ப வடிந்து

##22

இளையர்-உம் ஈர்ங்-கட்டு அயர உளை அணிந்து
புல் உண் கலிமா-உம்-பூட்டிய நல்லார்
இள-நலம் போல க் கவினி வளம்-உடையார்
ஆக்கம் போல் பூத்தன காடு

##23

கண் திரள் முத்தம் கடுப்ப ப் புறவு-எல்லாம்
தண்-துளி-ஆலி புரள புயல் கான்று
கொண்டு எழில்-வானம்-உம்-கொண்டன்று எவன்-
கொலோ
ஒண்டொடி ஊடும் நிலை

##24

எல்லா-வினை-உம் கிடப்ப எழு-நெஞ்சே
கல் ஓங்கு கானம் களிற்று-இன் மதம் நாறும்
பல்-இருங்-கூந்தல் பனி நோனாள் கார்-வானம்
எல்லியும் தோன்றும் பெயல்

##25

கருங்-கால்-வரகு-இன்-பொரி-ப்-போல் அரும்பு அவிழ்ந்து
ஈர்-ன்-தண்-புறவு-இல் தெறுழ் வீ மலர்ந்தன
சேர்ந்தன செய்-குறி வாரார்-அவர் என்று
கூர்ந்த பசலை அவள்-கு

##26

நலம் மிகு கார்த்திகை நாட்டவர் இட்ட
தலை-நாள் விளக்கு-இன் தகை-உடைய-ஆகி
புலம்-எலாம் பூத்தன தோன்றி சிலமொழி
தூது-ஒடு வந்த மழை

##27

முருகியம்-போல் வானம் முழங்கி இரங்க
குருகு-இலை பூத்தன கானம் பிரிவு எண்ணி
உள்ளாது-அகன்றார் என்று ஊடி யாம் பாராட்ட
பள்ளி-உள் பாயும் பசப்பு

##28

இமிழ்-இசை-வானம் முழங்க குமிழ்-இன்-பூ ப்
பொன்-செய்-குழை-இன் துணர் தூங்க தண்-பதம்
செவ்வி உடைய சுரம் நெஞ்சு-ஏ காதலி-ஊர்
கவ்வை அமுங்க ச் செலல்-கு

##29

பொங்கர்-உம் ஞாங்கர் மலர்ந்தன தங்கா-த்-
தகை-வண்டு பாண் முரலும் கானம் பகை கொண்டல்
எ-வ்வ-எ-த்-திசை-கள்-உம் வந்தன்று சேறும்-நாம்
செவ்வி-உடைய-சுரம்

##30

வரை மல்க வானம் சிறப்ப உறை போழ்ந்து
இரு-நிலம் தீம்-பெயல் தாழ விரை நாற
ஊதை உளரும் நறுன்-தண்-கா பேதை
பெரு-மடம் நம்-மாட்டு உரைத்து

##31

கார் ச் சேண் இகந்த கரை மருங்கு-இன் நீர் ச் சேர்ந்து
எருமை-எழில்-ஏறு எறி பவர் சூடி
செரு மிகு மள்ளர்-இன் செம்மாக்கும் செவ்வி
திருநுதல்-கு யாம் செய் குறி

##32

கடாஅவுக பாக தேர் கார் ஓட க் கண்டு-ஏ
கொடாஅ ப் புகழ் வேட்கை ச் செல்வர்-மனம் போல்
படாஅ மகிழ் வண்டு பாண் முரலும் காணம்
பிடாஅ ப் பெருந்தகை நற்கு

##33

கடல்-நீர் முகந்த கமஞ்-சூல்-எழிலி
குட-மலை-ஆகத்து கொள் அப்பு-இறைக்கும்-
இடம் என ஆங்கே குறி-செய்தேம் பேதை-
மடமொழி எவ்வம் கெட

##34

விரி திரை வெள்ளம் வெறுப்ப ப் பருகி
பெரு-விறல்-வானம் பெரு-வரை சேரும்
கரு அணி காலம் குறித்தார் திரு அணிந்த
ஒள்-நுதல்-மாதர்-திறத்து

##35

சென்ற நம்-காதலர் சேண்-இகந்தார் என்று எண்ணி
ஒன்றிய நோய்-ஓடு இடும்பை-பல-கூர
வென்றி-முரசு-இன் இரங்கி எழில்-வானம்
நின்றும்-இரங்கும் இவள்-கு

##36

சிரல் வாய் வனப்பின ஆகி நிரல்-ஒப்ப
ஈர்ன்-தண்-தளவம் தகைந்தன சீர்-த்-தக்க
செல்வ-மழை-மதர்க்கண் சில்-மொழி-பேதை ஊர்
நல்-விருந்து-ஆக நமக்கு

##37

கருங்-கடல் மேய்ந்த கமஞ்-சூல்-எழிலி
இருங்-கல் இறு-வரை ஏறி உயிர்க்கும்
பெரும்-பத-க்-காலை-உம் வாரார்-கொல் வேந்தன்
அருந்-தொழில் வாய்த்த நமர்

##38

புகர்-முகம் பூழி ப் புரள உயர்-நிலைய
வெஞ்-சின-வேழம் பிடி-ஒடு இயைந்து ஆடும்
தண்-பத-க்-காலை-உம் வாரார் எவன்-கொலோ
ஒண்டொடி ஊடும் நிலை

##39

அலவன்-கண்-ஏய்ப்ப அரும்பு ஈன்று அவிழ்ந்த
கருங்-குரல்-நொச்சி ப் பசுந்-தழை சூடி
இரும்-புனம் ஏர்-க்-கடி-கொண்டார் பெருங்-கெளவை-
ஆகின்று நம்-ஊர் அவர்-க்கு

##40

வந்தன-செய்-குறி வாரார்-அவர் என்று
நொந்த ஒருத்தி-க்கு நோய் தீர் மருந்து-ஆகி
இந்தின்-கரு-வண்ணம் கொண்டன்று எழில்-வானம்
நந்தும் மென்-பேதை நுதல்